Dziennik ustaw i rozporządzeń krajowych

dla

Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

Rok 1886. Wydano i rozesłano dnia 1. lutego 1886. **Część III.**

Nr. 6.

Obwieszczenie

c. k. krajowej Dyrekcyi skarbu z dnia 10. Grudnia 1885 L. 1640/pr., o wymiarze i poborze podatków na rok 1886.

Według §. 1. ustawy z dnia 5. listopada 1885, Dz. ust. p. Nr. 47 mają być istniejące bezpośrednie i pośrednie podatki i opłaty z dodatkami w miarę obowiązujących obecnie ustaw podatkowych nadal pobierane w czasie od 1. Stycznia do końca Marca 1886, a to dodatki do podatków zarobkowego i dochodowego w wysokości oznaczonej ustawą skarbową z dnia 26. Marca 1885, Dz. u. p. Nr. 10. Na podstawie tej ustawy zarządza się przypisanie podatków stałych z uwzględnieniem prawnych terminów spłaty na cały rok 1886. Zmiany, jakieby w tem w skutek uchwalić się mającej na ten rok ustawy skarbowej zajść miały, uwzględnione będą przez dodatkowe sprostowania.

Podatek gruntowy nałożony będzie na podstawie wyników regulacyi tego podatku w miarę osiągniętych w myśl ustawy z dnia 23. maja 1883 (Dz. ust. p. Nr. 83) rezultatów ewidencyi, i postąpi się co do przypisania i ściągnięcia podatku gruntowego za rok 1886 podług postanowień ustawy z dnia 7. Czerwca 1881 (Dz. ust. p. Nr. 49) i obwieszczenia c. k. Ministerstwa Skarbu z dnia 22. Czerwca 1883 (Dz. ust. p. Nr. 119).

Przy wymiarze i przypisaniu podatku od budynków, czyli podatku domowego, ma być zastosowaną ustawa z dnia 9. Lutego 1882 (Dz. ust. p. Nr. 17) dotycząca niektórych zmian ustaw o podatku domowym.

Przy podatku zarobkowym i dochodowym, prócz ordynaryum pobierany być winien dodatek nadzwyczajny w wysokości ordynaryum.

Ci jednak kontrybuenci, których całkowita przypadająca od nich należytość podatkowa za cały rok 1886 w podatku zarobkowym i dochodo-

wym w pierwszej klasie, lub w podatku dochodowym drugiej klasy w ordynaryum kwoty 30 zł. w. a. nie przewyższa, uiszczać będą dodatek nadzwyczajny tylko w wysokości siedmiu dziesiątych ordynaryum.

Roczna należytość w podatku gruntowym, domowo-czynszowym i klasowym, tudzież dochodowym spłacaną być winna z dołu w ratach kwartalnych z końcem każdego kwartału, natomiast należytość w podatku zarobkowym z góry w półrocznych ratach, płatnych dnia 1. Stycznia i 1. Lipca każdego roku. Należy zatem przy pierwwymienionych rodzajach podatków przypadającą za czas od dnia 1. Stycznia do końca Marca 1886 należytość kwartalną pobrać z końcem Marca 1886, zaś należytość w podatku zarobkowym dnia 1. Stycznia 1886 w pełnej za piewsze półrocze 1886 już należnej kwocie.

Co do sporządzenia i przedłożenia fasyj dochodu i wykazania stałych poborów, jakoteż względem wymiaru i zapłaty podatku dochodowego za rok 1886, podaje się do powszechnej wiadomości następujące postanowienia:

1. Fasye i wykazy celem wymiaru podatku dochodowego za rok 1886 winne być jak dotąd w formie instrukcyą z dnia 11. Stycznia 1850 przepisanej ułożone i do końca Stycznia 1886 do właściwych władz wymiarowych wniesione.

2. Przy zeznaniu dochodu w pierwszej klasie, tudzież dochodu w drugiej klasie nie pochodzącego ze stałych poborów, służyć mają za podstawę do obliczenia przeciętnego czystego dochodu, opodatkowaniu za rok 1886 podlegającego, dochody i wydatki z lat 1883, 1884 i 1885.

3. Postanowienia §. §. 21. i 22. ces. patentu z dnia 29. Października 1849 zastosowane być mają do kwot, pochodzących ze stałych poborów II. klasy w roku 1886 przypadających. Strony obowiązane do wypłaty stałych poborów winne przy wypłacie takowych potrącać oznajmiony im podatek dochodowy i odsyłać takowy do c. k. kas podatkowych.

4. Odsetki i renty III. klasy, podlegające fasyonowaniu ze strony uprawnionych do pobierania tychże, mają być zeznane podług stanu majątku i dochodu z dniem 31. Grudnia 1885.

5. Przysługujące przedsiębiorcom przemysłowym prawo potrącania podatku dochodowego, przypadającego od procentów kapitałów u nich lokowanych przy wypłacie procentów, jest ważne także na rok 1886.

Posiadaczom budynków uwolnionych czasowo całkiem lub częściowo od podatku domowo-czynszowego, wymierzyć należy pięć od sta tytułem podatku za rok 1886 od czystego dochodu rocznego uzyskanego z tychże budynków, to jest od kwoty pozostałej z całorocznego czynszu brutto po potrąceniu prawnie dozwolonych procentów na utrzymanie budynków, a przy budynkach wolnych całkowicie od podatku domowo-czynszowego także po potrąceniu przypadających w roku 1886 i należycie udowodnionych

procentów od kapitałów ubezpieczonych na budynku wolnym od podatku domowo-czynszowego.

W mowie będący 5% podatek winien być równie jak podatek domowo-czynszowy spłacany z dołu w ratach z końcem każdego kwartału już należnych i winien być uważany jako podatek realny, któremu ustawnicze prawo zastawu na nieruchomości przysłuża.

Z Prezydyum c. k. krajowej Dyrekcyi skarbu.

Lwów, dnia 20. grudnia 1885.

Nr. 7.

Obwieszczenie

c. k. Namiestnictwa z dnia 12. Stycznia 1886, do l. 1752 względem zezwolenia gminie miasta Wieliczka na pobór dodatków do podatku konsumcyjnego od wina.

Jego ces. i król. Apostolska Mość raczył najwyższem postanowieniem z dnia 29. Grudnia 1885 Najmiłościwiej zatwierdzić uchwałę Sejmu krajowego Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem następującej treści:

„Gminie miasta Wieliczce zezwala się pobierać w latach 1886, 1887 i 1888 na pokrycie potrzeb gminnych 100% dodatek do podatku konsumcyjnego od wina.“

Co się podaje do wiadomości w skutek reskryptu Wys. c. k. Ministerstwa spraw wewnętrznych z dnia 30. Grudnia 1885 l. 21.194.

Z c. k. Namiestnictwa.

Lwów, dnia 12. stycznia 1886.

Zaleski w. r.

Nr. 8.

Obwieszczenie

c. k. Namiestnictwa z dnia 12. Stycznia 1886 do l. 1752, względem zezwolenia gminie miasta powiatowego Stanisławowa na pobór dodatków do podatku konsumcyjnego od mięsa.

Jego ces. i król. Apostolska Mość raczył najwyższem postanowieniem z dnia 29. Grudnia 1885 Najmiłościwiej zatwierdzić uchwałę Sejmu krajowego Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem następującej treści:

„Gminie miasta powiatowego Stanisławów zezwala się pobierać w latach 1886, 1887, 1888, 1889, 1890 i 1891 — 100% dodatek do podatku konsumcyjnego od mięsa w celu pokrycia wydatków gminnych.“

Co się podaje do wiadomości w skutek reskryptu Wys. c. k. Ministerstwa spraw wewnętrznych z dnia 30. Grudnia 1885 l. 21.194.

Z c. k. Namiestnictwa.

Lwów, dnia 12. Stycznia 1886.

Zaleski w. r.

Nr. 9.

Obwieszczenie

c. k. Namiestnictwa z dnia 12. Stycznia 1886 l. 1752, względem zezwolenia gminie miasta powiatowego Wadowice na pobór dodatków do podatku konsumcyjnego od mięsa i wina.

Jego ces. i król. Apostolska Mość raczył najwyższem postanowieniem z dnia 29. Grudnia 1885 Najmiłościwiej zatwierdzić uchwałę Sejmu krajowego Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem następującej treści:

„Gminie miasta powiatowego Wadowice zezwala się pobierać przez lat sześć, to jest od 1. Stycznia 1886 do dnia 31. Grudnia 1891 na pokrycie

wydatków gminnych 75% dodatek do podatku konsumcyjnego od mięsa i wina.“

Co się podaje do wiadomości w skutek reskryptu wys. c. k. Ministerstwa spraw wewnętrznych z dnia 30. Grudnia 1885 l. 21.194.

Z c. k. Namiestnictwa.

Lwów, dnia 12. Stycznia 1886.

Zaleski w. r.

Nr. 10.

Obwieszczenie

c. k. Namiestnictwa z dnia 12. Stycznia 1886 do l. 1752, względem zezwolenia gminie miasta Kuty na pobór dodatku do podatku konsumcyjnego od wina.

Jego ces. i król. Apostolska Mość raczył najwyższem postanowieniem z dnia 29. Grudnia 1885 Najmiłościwiej zatwierdzić uchwałę Sejmu krajowego Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem następującej treści:

„Gminie miasta Kuty w powiecie Kossowskim zezwala się pobierać w latach 1886, 1887, 1888, 1889, 1890 i 1891 na pokrycie wydatków gminnych 100% dodatek gminny do podatku konsumcyjnego od wina“.

Co się podaje do wiadomości w skutek reskryptu Wys. c. k. Ministerstwa spraw wewnętrznych z dnia 30. Grudnia 1885 l. 21.194.

Z c. k. Namiestnictwa.

Lwów, dnia 12. Stycznia 1886.

Zaleski w. r.

Nr. 11.

Ustawa

z dnia 3. Stycznia 1886 dla Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkie Księstwem Krakowskiem, zezwalająca gminie miasta Podgórza w powiecie Wielickim pobierać opłaty od napojów gorących w tem mieście zużywanych.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, rozporządzam co następuje:

Art 1.

Gminie miasta Podgórza, w powiecie Wielickim zezwala się pobierać w latach 1885, 1886 i 1887 opłaty od napojów spirytusowych i piwa, w mieście wyrabianych lub w obręb jego wprowadzanych i w niem zużywanych, według następującej taryfy.

I.

Opłaty uiszczać się mające przez koncesyonowanych szynkarzy:

1. od hektolitra piwa cienkiego 88½ ct. w. a.

2. od hektolitra piwa dubeltowego 1 zł. 70 ct. w. a.

3. od hektolitra wódki czystej, ordynaryjnej, nie przepędzanej przez anyż, kminek i t. p. aż do 50 stopni Trallesa 10 zł. 60½ ct. w. a.

4. od hektolitra wódki czystej przepędzanej przez anyż, kminek i t. p. aż do 50 stopni Trallesa 11 zł. 48½ ct. w. a.

5. od hektolitra okowity czyli spirytusu nad 50 do 75 stopni Trallesa 17 zł. 67 ct. w. a.

6. od hektolitra okowity czyli spirytusu nad 75 stopni Trallesa 26 zł. 50½ ct. w. a.

7. od hektolitra rozolisu, śliwowicy, likieru, ponczowej esencyi i w ogóle wszelkich słodzonych wódek 17 zł. 67 ct. w. a.

8. od hektolitra araku bez różnicy stopnia 24 zł. 74 ct. w. a.

9. od hektolitra miodu, wiśniaku i maliniaku 2 zł. 83 ct. w. a.

II.

Opłaty od napojów przez mieszkańców miasta Podgórza na swą własną potrzeb sprowadzanych:

10. od hektolitra piwa cienkiego 52 ct. w. a.
11. od hektolitra piwa dubeltowego 80 ct. w. a.
12. od litry wódki surowej ordynaryjnej 8 ct. w. a.
13. od litry okowity lub spirytusu 20 ct. w. a.
14. od litry rozolisu, śliwowicy, likieru, ponczowej esencyi, araku i słodzonych wódek 12 ct. w. a.
15. od hektolitra miodu, wiśniaku i maliniaku 2 zł. 83 ct. w. a.
16. od litry miodu, wiśniaku i maliniaku 3 ct. w. a.

Art. 2.

Do uiszczenia opłaty obowiązani są wszyscy, którzy napoje w Art. 1. poszczególnione dla konsumcyi miejscowej wyrabiają lub sprowadzają, bądź to na sprzedaż bądź na własny użytek.

Art. 3.

Okręg poborowy stanowi gmina miasta Podgórza.

Art. 4.

Ta opłata ciąży tylko na konsumcyi w obrębie gminy, nie można obciążać nią produkcyi, ani obrotu handlowego.

Art. 5.

Bliższe postanowienia, co do sposobu poboru tych opłat, wyda w drodze administracyjnej c. k. Rząd w porozumieniu z Wydziałem krajowym.

Art. 6.

Wykonanie tej ustawy poruczam Mojemu Ministrowi spraw wewnętrznych.

Wiedeń, dnia 3. Stycznia 1886.

Franciszek Józef w. r.

Taaffe w. r.

Nr. 12.

U s t a w a

z dnia 3. Stycznia 1886, obowiązująca w Królestwie Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem o zezwoleniu gminie Tyczyn powiatu Rzeszowskiego na pobór opłaty od napojów słodzonych.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, rozporządzam co następuje:

Art. I.

Gminie miasteczka Tyczyna w powiecie Rzeszowskim zezwala się pobierać w latach 1886, 1887, 1888, 1889, 1890 i 1891 od napojów spirytusowych słodzonych w tej gminie wyrabianych lub do niej sprowadzanych i w jej obrębie zużywanych po dziesięć (10) ct. w. a. od jednego litra.

Art. II.

Do uiszczenia opłaty obowiązani są wszyscy, którzy napoje w Art. I. wymienione dla konsumcyi miejscowej wyrabiają lub sprowadzają, bądź to na sprzedaż bądź na własny użytek.

Art. III.

Okręg poborowy stanowi gmina Tyczyn miasteczko.

Art. IV.

Opłata ta ciąży tylko na konsumcyi w obrębie gminy i nie może obciążać produkcyi ani obrotu handlowego.

Art. V.

Bliższe postanowienia co do poboru tych opłat wyda w drodze administracyjnej c. k. Rząd w porozumieniu z Wydziałem krajowym.

Art. VI.

Wykonanie tej ustawy poruczam Mojemu Ministrowi spraw wewnętrznych.

Wiedeń, dnia 3. Stycznia 1886.

Franciszek Józef w. r.

Taaffe w. r.